

כלה-הה כ-ג' ג' 16.8.50
לוי אַבְרָהָם

חבריהם, בעוד ארבע טביהם - ואמ' יعلا הרוזן או הכהרת מלפני
צדיר הספלגה של ספלגת פרעיה ארץ-ישראל, מרי בעוד 6 - 5 טביהם - תחכמו
הוציאת השמיית.

זה זמי נחית אונגו אצ', בימי הדיעות הבאות בדמירותו זו
התרכזה השמיית: כלבו, נקוח נחית בזקירותה התייא: אם באולם ואם מחוץ לו.
אליגו יאסרתו עוז הרוח ששרוד ומאורט צירום שבתדרו ע"י חמי חבריו הספלגה
מכל פרצוי הארץ פבודה וירבותיה.

הארץ המכונה אוכלוסייה שלungi מיליאן גוש בערך עקב מידי קבוץ

הבלדיות.

גולה על גולת תתרוקן פיחודיה עד אשר בטעת כל הצלחות המרומות
שמשה ותחזרות הכליה. הכל יזרם ויעלה לארכך ותיא תבנה מהקרבן.
כפת רעמתה של אסתרות הטעלים עלולה לחביך למחזית המיליאן
חבריהם, אשר בידיהם יתир גלבי המשק הטוקן, מבלטיו, מחרשותיו, אגדותיו
ומטבחי הדרע שלו.

עם עובד דב המקם את קהילת העבדה ותחזרות הסוציאלייסטיים שלו.
דברים רבים יתרכשו בגוך הארץ ושתתייה. לארכאה ורחבה של הארץ
יבנו בזדיין ארבע מיליאן בתים ביישובים מזרחות שודרות.

ארבע עד חמוץ מאות כפרים גוונים מעברי האדמה ומוציאי לסת
יקומו על גן הארץ לארכך רשת גנטה וספועת של כבישים נחיר ובפטק גאנז
בדרום ובבבב. לפחות הכבישים שדרות עצים טללים וטוטיפיטם גון תרבותי לגוך
הארץ.

באר-טבע והפן לעיר בעלת אוכלוסייה רבה בעקבותיה ולצדתה בגדל-גד
בורבו וαιילת ובזדיין יקומו עוז וברושים עירוניים וסביר כל עוד עשרות
ועשרות כפרים. ככל פפרים יתיר אצ' הארץ ובחם שדרות אלפי פפרים
ומטהותיהם.

ילדיים ובער לאלפים לרבעות ישוקו בתוך הכפרים הללו.
מקץ השבים חללו לא ישא חירקו את פימיו לים-חתיכון, תרו
שפּרב סטלאולו ויובל להשתנות את הדרום ואת האגם האגדי. מחולת תירבעת
ויזקמו שם יישובים; מעיינות בית שאן ירוכדו ויזומדרו. מי הגידות
ייתפקידו לטפי ברכת; עטרות ^{אל-הה} קטיליזובים קרובים מים יוועל מכבכי האדמה,
לפי מיטב החסינן של המהנדסים, הארכיטחים, הדרומיים והמתאיסטים בארץ-ישראל.

לא חתיכות מחלף עליה הדרగגו בטביהם שעברו כי אם אלף כפרדים יתהי
אל כארץ ובמהם בית יוזר אדריך וסדן כביר לבריאות עם מחדש שיקום טביבותיו.
מתוכו יקום דור מושרט בקרקעא מושדע טמשו ברוי גטמי שפודג לזרחותיו
דריותיו ומובלט מחתמת של הארכן.

בלב חיש אחד ושם עברית עסינית על לטון כל בא הגלות. לא עוד בבל של לשובות. טיר עברית חיש, זמן רבזון עבריים יוטרו על כל חר ובכל

סדן לחדרות ולריעבורן תרבויות עם ..... על מוסרו כשרונו ונארדו.
תוך התבאים אללו בורדי נאעד אעדיים פארוטים שקחאנטפאנטשנט לקרוון
בגדל אורזרות ים הסלה. בעבור בברת דורך ראייה לקרוון גזול הכה אשר
בפורטגזית של סבע הארץ: בתקרב לנזרול הכה חרדום אשר בחזרתי הגבנה בין הים
התיכון וים האטלנטי אשר לפעלת 4000 מטר יגיע.

תעלת בין שדי חיים בזרחה ובכיוון זה או אחר - ענין כיוון בכיר לדריוון וטפול חלבא למפעת של מהבדדים מטבדיים.

אולו לועידה היבאה נצחה לראות בראשית ההגשנות של מפעלי הכבו עם כל
אקסוד הארייך ותיכרבע בחתמאות הארץ: מקלאורתה ותעשיותה.

למה אני מדבר על כך אלה שעומדים בצד ידועה בתוך פערתא זאת, זאולי רך בראשיתו, יוזעים שזרחי פעם עוזמת, פעם אדרית, עד כי אלה תש את עצם ש מתוך לכרבך הפסא, ומשגה לשגה יכבר הפסא ריינבר.

העליברו במקץ השבתאים לעירן 20 אלף מושבות על מדינתה, מזdroג דעת מדראיכים ומסטליים מהישובים הקיימים - יממשו תאריך לעצםם טה יהיה כארץ מדין שבנה יתוסף עטרות אלפי בתים ארכגון פירמה בזאת. אי הכתף אי הסליחות, אי החברים והחברות רחכומער² אמר זה ייעשתה גושבנאי שביצינן אלה, טפלגה ותביעה נשלכו איינה יכולת לחיות מבליל שפכדד עיבודת תחיהחת פרדריך הצעיר באותיות אש ובפראות אש. יש לנו הרבה של אחר לבטים עלינו

כל דרך. עליזבו אופילו על הדרך של ריקון המהומות. טרם מזאכו הדרך לבסמל
על גטו של מחנות פרובטלייטים, פועלם מהר לסתורו ולבתוחן. בוגריהם יתגלו כבוגרים
לענין כל מה שבעשו - געשה בנטראליות רבים ובכתחף של היישוב האקיים, של צדוקים,
אקדודיות ותקיבודיות. אורלם זותי ריק ראנטי הדשן. כה הרבה נדרש מנצח, עד
שלעתה אלה שוטל את עצבך: החש, היודע תכובור כולם מה עוזר לפצ'יו, ומתחזק
זהו לעצמו את הצלחה הזאת במשך 4-5 שבועים, את חרכבה, את מנגיח, את שליחיות
ואת ציריך לרווחת הכאוב.

למעשת ולכזען מפרק עאדן ווירק פלאה פכטולין .....

וזאת לא נספיק לעלות על הקרקע אלא 120 יטוביים במקומות 150, הרי
רוזה אדי כי תדע מפלגת פועלן ארץ-ישראל ויזענו פועלן ארץ-ישראל,
שהלך מן האטה למחרות יטול על פועלן ארץ-ישראל, ובמקרה זה על פועלן
חכין. מספרים לנו 100 פועלם בעלי מקצוע, והמ שגדם בתל אביב, בחיפה
ובחברון, ועוד על פי כן אין להשיבם. חברי וידיעתי מהנדסים של
מחלקה לחתיבות, הם סוחרים אוטו לרוגלי התקרכזות ערות הגנים, הם
טיטילים טם, אם ייחיו גנות עד אז נא庵 לאלה שחוואבו על פבי השירות.
בקשת לבננו את מקט הפועלים בעלי המקצוע ונאנטו לאשפיע עליהם. אופרדים
לי החברים הללו: כבר העבודה של פועל מקצוע בתל אביב כזאת וכזאת,
אםرتה: בכיה כי אפסים לאוטו טבר; על כן אמרו לי: כי גם בשבר חפרה,
בesco' השחור' השורר בין קבלגים אין בטחון שתמכו את מקט הפועלים הללו.
דבאותך ~~ונם-~~השנה: אקים-נאט לא-~~אנט~~ נא-~~אנט~~ נא-~~אנט~~. אמרתי אל
לגי: החלטת לבניין לנקיונות מספר ולכפרה תתרחב ונשדרות לא בORTH, צדין
לזרע על גדריות ראיין-~~טנטנטה~~ רוזים. אם אברם, יחק ויעקב איבם
רוזים לתקו'ם בשופר - יתקע איבן בשופר ("זאלן דער זוי בלען טופר")
אם אין ابو יכளים לזכות בטאה, זכה את חזך. וهمפלגה וחתונות
חייבים לדעת ذات. אולי זה סימן בולט כיצד ابو חיים את חמימים הללו,
אין מתכוונים ابو עכסיון לקוראת 5 השגיים עם זאתם 2 הטיליזנג'י חיהודים,
עם אף חכרים ראם שיכורי פבי בראשית הארץ חזק.

לעתים חושב אובי: אובי אלה העורסים את המלאכתם איבם מצליחים
לקרב את העוגן ולחתקירו ללבות החבור, אובי איןכו מצליחים להבי א
במכו 80 אלף חברים מפלגת פרוטלי ארכ' ישראל ולפכו 200 אלף חברים הסדרות
הערביים - את הדבר באופן מוחשי ולאמתoit את מתחווה, ואת שוו פבי בראשי
רפבי היישוב ורפבי ההסתדרות.

רואה אמי לאמר מליים מספר לחבריו בקברזה, בקייבוץ ובמוסב -
לחברי בחתישות: נדמה לי כי יודע אני מה הטעות, מה השגה המכיד
חרשו השגים האחרזות על גבם של אנשי הקטנה וחקיבוץ, מה הפלחת
עשתה בהם, מה עשו להם זרכיו ה"הגנבה" ומה עשו לחם השגים בכלל.

אגדי יודע כי עליה זו איבנה קבוצתית. אין זה ניתנן ולאין זה בכוחם של אגשי התיישבות להפוך עולמים אלה לאגשי קבוצה, אורום נדמה לי כי מכך שבעה עכשו באזרחי התיישבות, בנטילת הכוחות ובஹושת הזרע בכל גזרהطمאנשטי לקלות, להקלים ולהקל על ריבבות העולים - כל זה אפשר היה לעשות גם לפניהם שבת. ומהיר מרגעם מאתגר הרבה אגדה וסריורות ומאות העולים סרבעים סבל פיזור. אורום נודעת היו חיפושי דרכן, ונדמה לי שעלינו על הדרכן, ומחוגים התיישבותיים נדרטמים לעובין. ספק הוא אם כוחות אלה בלבד יאפשרו לנו לפחות 4-5 שנים הקרובות. אבל אגדי רואת לפניהם תפקידי פיזור לתגובה התיישבותית - לדאגו ל-5 שנים הבאות כבד מעכשו. אז נתחיל לפחות את המיליוון השלישי. כרונתי לאמרך מדרגה מעכשו לדוד העזיר חבל מזור העליה החדש.

דילברברג אמר שאילדיים שלחם צרייכים לחבק אורתגון. לגבי זה מושג חזק, כשהוא שואל מושג חדש וההתערות של זו החדש. לבבי זה אופר, שאב়הבו היישוב תקיים עם מה שיש לנו, אייננו מסתיקים כדי לגדל ולהבק את העולים החדשים. הם מאמים לכך, שהילדים ייחנכו את ההורים. זיכרנו אורותם לעובני ארץ-ישראל. אי הראגה טלבנו לאלפי ריבבות המשם לך ולשלטך לך שטחת לעצמי חזית בלוד וברמלה. (קול מהאזור: וחזבריות....) - כן, וחזבריות....

חברי התיישבות, אורך גבולם בלחם בתוך חעליה למושב ולקבוצה - הם מהם תזא תורה, אורום קודם ניתנן להם. מדווק לא יזאו בעיבו ובכונתוינו לכל כפר ולכל יישוב חדש לטבנה, שניים או שלוש. אגדי רואת כאן שליחות לפולגה, שליחות לאוות החלקים בטולגה אשר להם יאתה, שיש להם מה לומד ומה נתת מז חכראה, טן האסירות שלחם ומדרגות חייהם הם.

נדמה לי שם כך יהיה 4-5 שנים אלה, מדגניה עד הפעול בעובין, עד סוף א' א', ומן האיש במושב עד לפועל אחר באיזה מקצוע אחר בעיר, רק אז יהיה הרבה פעילות סבל, ולא תהיכה משפחות רבות בלי קורת גג לראותם, בלי חיבור למתיוקות ולבער זבלו טפה בלשונם.

את זאת, חברי היקרים, נדמה לי צרייכים אלו להגשים וכך עליינו לחיות חייבור. וזהו צרייכת הטולגה לשובו מחבריהם. עם קיומם מסחר חיים כזה, מסחר הרשות בזאת - בעוד חמש שנים קוטם עם בן מיליאונים, בושה, סבכים ופקדים את פדיות העבודה הייצירה החירות ותסוציאליזם בארץ-ישראל (טהראdot-כרים-סודדים).

זו המטרה הקרויבה. תזרו כי למפנה כדי לעסוק כדי לחקיריב כדי לשאת בעול של קפרזים וטל צנע ושל זיתוריים על חריגלים ונורות ועל צרכיים שבוטורות.

